Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Oracvla Magica Zoroastris

Opsopäus, Johannes

Parisiis, M.D.XCIX.

Magorvm qvi a zoroastre prodiere oracvla

urn:nbn:de:bsz:31-248481

Visual Library

MAGORVM QVI A ZOROASTRE PRODIERE ORACVLA.

Exquire animæ viam, vnde aut qua ratione, vbi corpori inſeruieris, eãdem rurſus in locum à quo fluxiſti extolles, ſacro ſermoni opus adiungens.

Neque deorſum vergas: præcipitium in terra ſubiacet, trahens te de limine habente ſeptem meatus, ſubter quod horrendi fati ſedes eſt.

Tuum enim vas beſtiæ terræ incolent.

Tu porro noli fato dare incrementum: neque enim à præfectura ſummi Dei imperfectum quid procedit.

At vero animus paternus voluntatem illius *animæ* non admittit, donec exierit ab obliuione, & verbum dixerit, memoria tenens ſanctum paternum ſymbolum.

Properandũ tibi eſt ad lumen & ſplẽdorem

ΜΑΓΙΚΑ ΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΖΩΡΟΑΣΤΡΟΥ ΜΑΓΩΝ.

Δίζεο σὺ ψυχῆς ὀχετὸν, ὅθεν, ἢ τίνι τάξει, (ης,
Σώματι θητεύσας, ἐπὶ τάξιν ἀφ' ἧς ἐῤῥύ-
Αὖθις ἀναστήσεις, ἱερῷ λόγῳ ἔργον ἑνώσας.
Μὴ δὲ κάτω νεύσῃς· κρημνὸς κατὰ γῆς ὑπόκειται,
Επταπόρου σύρων κατὰ βαθμίδος, ἣν ὕπο,
Ανάγκης θρόνος ἐστί. (δεινῆς
Σὸν γὰρ ἀγγεῖον θῆρες χθονὸς οἰκήσουσιν.
Μὴ σύ γ' αὔξανε τὴν εἱμαρμένην·
Οὐ γὰρ ἀπὸ πατρικῆς ἀρχῆς ἀτελές τι τρο-
χάζει. (νοῦς,
Αλλ' οὐκ εἰς δέχεται κείνης τὸ θέλειν πατρικὸς
Μέχρις ἂν ἐξέλθῃ λήθης, καὶ ῥῆμα λαλήσῃ
Μνήμην ἐνθεμένη πατρικοῦ σὺν θήμα-
τος ἁγνοῦ.
Χρή σε σπεύδειν πρὸς τὸ φάος, καὶ πρὸς
πατρὸς αὐγὰς,

Ενθεν ἐπέμφθη σοι ψυχὴ πολὺν ἑσσαμένη νοῦν.
Αὐτοὺς δὲ χθὼν κατοδύρεται ἐς τέκνα μέχρις.
Ψυχῆς ἐξωστῆρες ἀνάπνοοι εὔλυτοί εἰσιν.
Λαιῆς ἐν λαγόσιν κοίτης, ἀρετῆ πέλε πηγή,
Ενδον ὅλη μίμνουσα, τὸ πρόσθενον οὐ προϊεῖσα.
Ψυχὴ ἡ μερόπων θεὸν ἄγξει πως ἐς ἑαυτὴν,
Οὐδὲν θνητὸν ἔχουσα, ὅλη θεόθεν μεμέθυσται·
Αρμονίαν αὐχεῖ γὰρ, ὑφ' ᾗ πέλε σῶμα βρότειον.
Οττι ψυχὴ πῦρ δυνάμει πατρὸς οὖσα φαεινόν,
Αθανάτος τε μένει, καὶ ζωῆς δεσπότις ἐστὶ,
Καὶ ἴσχει κόσμου πολλὰ πληρώματα κόλπων.
Ζήτησον πρόσθεισον.
Μὴ πνεῦμα μολύνῃς, μὴ δὲ βαθύνῃς τὸ ἐπίπεδον.
ἔστι καὶ εἰδώλῳ μερὶς εἰς τόπον ἀμφιφάοντα.
Μὴ δὲ τὸ τῆς ὕλης σκύβαλον κρημνῷ καταλείψῃς.
Μὴ ἐξάξῃς, ἵνα μὴ ἐξιοῦσα ἔχῃ τι.
Εκτείνας πύρινον νοῦν

rem patris, vnde missa est anima, multam complexa mentem.

Ipsos terra deflet vsque ad filios.

Expulsores animæ, respirare facientes, sunt solubiles.

Sinistris in ilibus cubilis, vis virtutis intus est, intus tota manens, virginitatem non proiiciens.

Anima hominum deum vehementer ad seipsam coniunget, nihil mortale habens, tota diuinitus inebriata est: harmoniam enim iactat, in qua est humanum corpus.

Quoniam anima ignis est lucidus potestate Patris, manet immortalis, & vitæ est domina: & quoniã habet multas cõsummationes sinuũ mundi, quærito paradisum.

Ne spiritum conspurces, neve illum planum & æquabilem in profundum deprimas.

Est & simulacro animæ pars in loco vndique fulgenti & perspicuo.

Neque materiæ crassamentum in præcipitio deferas.

Ne educas animam, ne exiens *e corpore* habeat aliquid *periculi*.

Si extenderis igneam mentem ad opus cul-

tus diuini, fluxum etiam corpus tueberis.

Certe ex ſinibus terræ prodeunt canes terreſtres, nunquam demonſtrantes verum ſignum homini mortali.

Naturalis ratio ſuadet eſſe dæmonas ſanctos, etiam malæ materiæ germina frugi ac bona.

Vltrices furiæ homines conſtringunt.

Animæ profunditas immortalis imperet: oculos vero prorſus totos expande ſurſum verſus,

O homo machinamentum naturæ confidentiſſimæ.

Si ſæpius mihi loquutus fueris, prorſus videbis memorabilem. neque enim cœleſtis, curuaque & deuexa apparet tunc tibi moles. ſtellæ non ſplendent, lunæ lumen tectum eſt, terra non ſtat, videntur vero omnia eſſe fulmina.

Ne vocaueris imaginem naturæ ipſius Dei per ſe conſpicuam.

Vndique

Εργον ἐπ' εὐσεβίης, ῥευστὸν καὶ σῶμα σαώσεις.
Εκ δ' ἄρα κόλπων γαίης θρώσκουσ' οὔποτ' ἀληθὲς
Σῆμα βροτῷ ἀνδρὶ χθόνιοι κύνες δεικνύν
Η φύσις πείθει ἔτι τοὺς δαίμονας ἁγνοὺς, (τες.
Καὶ τὰ κακῆς ὕλης βλαστήματα χρηστὰ καὶ
Αἱ ποιναὶ μερόπων ἄγκτειραι. (ἐσθλά.
Ηγείσθω ψυχῆς βάθος ἄμβροτον· ὄμματα
Πάντ' ἐκπέτασον ἄνω· (δ' ἄρδην
Ω τολμηροτάτης φύσεως ἄνθρωπε τέχνασμα.
Πολλάκις ἢν λέξῃς μοι, ἀθρήσεις πάντη λεκτόν·
Οὔτε γὰρ οὐράνιος κυρτὸς τότε φαίνεται ὄγκος·
Αστέρες οὐ λάμποισι, τὸ μήνης φῶς κεκάλυπται,
Χθὼν οὐχ ἕστηκε, βλέπεται δὲ τὰ πάντα κεραυνοί.
Μὴ φύσεως καλέσῃς αὔτοπτον ἄγαλμα.

Πάντοθεν ἀπλάστῳ ψυχῇ, πυρὸς ἡνία τεῖνον.
Ηνίκα μὲν βλέψῃς μορφῆς ἄτερ εὐίερον πῦρ
Λαμπόμενον σκιρτηδὸν ὅλου κατὰ βένθεα
Κλύθι πυρὸς τὴν φωνήν. (κόσμου,
Σύμβολα πατρικὸς νόος ἐνέσπειρε ταῖς
ψυχαῖς.
Μάνθανε τὸ νοητὸν, ἐπεὶ νόου ἔξω ὑπάρχει.
Εστι γὰρ δή τι νοητὸν, ὃ χρή σε νοεῖν νόου ἄνθει.
Εἰσὶν πάντα πυρὸς ἑνὸς ἐκγεγαῶτα·
Πάντα γὰρ ἐξετέλησε πατὴρ, καὶ νῷ παρέδωκε
Δευτέρῳ, ὃν πρῶτον κληΐζεται ἔθνεα ἀνδρῶν.
Νοούμεναι ἴϋγγες πατρόθεν νοέοισι καὶ αὐταὶ,
Βουλαῖς ἀφθέγκτοισι κινούμεναι ὥστε
νοῆσαι.
Ω πῶς κόσμος ἔχει νοεροὺς ἀνοχῆας ἀκαμ-
Εαυτὸν ὁ πατὴρ ἥρπασεν· (πεῖς.
Οὐ δ' ἐν ἑῇ δυνάμει νοερᾷ κλεῖσας ἴδι-
ον πῦρ.
Πατὴρ οὐ φόβον ἐνθρώσκει, πειθὼ δ' ἐπι-
χεύει.

ΓΛΗΘΩ-

Vndiq; ſimplici animo tende habenas ignis.

Cum videris abſque forma ſacrum ignem micantem ſaltando per profunda totius mundi, audi ignis ſonitum.

Mens ipſius Dei indidit animis hominum ſigna paterna.

Percipe id quod poteſt intellectu percipi: nam eſt extra mentem.

Eſt ſane quiddam intelligentia perceptibile, quod oportet te intelligere flore mentis.

Omnia ſunt producta ex vno igne: quippe cum omnia Pater perfecerit, & mēti tradiderit ſecundæ, quam primam vocant nationes hominum.

Species quæ mente percipiuntur paterna mente perceptæ & ipſæ intelligunt, conſiliis tacitis motæ vt intelligant.

O quomodo mundus hic habet rectores vi intelligendi prędito qui non flectuntur!

Seipſum ſummus parens Deus a reliquis omnibus ſubduxit. neque in ſua potentia intellectili ignem ſuum incluſit.

Pater non metum immittit, ſed obſequium infundit.